

[Birthe Hansen]

formentlig ikke alle bekendt med forretningsordenen i folketinget.

Og hvad har de så hørt om dette for dem så vigtige beslutningsforslag siden hin majdag? Først og fremmest svaret den 9. juni 1982 på et af SF stillet spørgsmål om fremsættelsesdatoen for beslutningsforslaget. I svaret oplyste den daværende socialminister, at han agtede som hidtil forudsat at fremsætte lovforslaget i begyndelsen af folketingsåret 1982-83.

Dernæst hørte de om en helhedsplan fremsat af den socialdemokratiske regering, lige inden den fralagde sig regeringsmagten, og derefter springer vi frem til den 7. oktober i indeværende år, hvor den nuværende socialminister under åbningsdebatten sagde – jeg citerer folketingets forhandlinger af 7. oktober 1982, sp. 223:

»Som bekendt er finanslovforslaget fremsat uændret, og for så vidt angår kontoen for invalidepension vil der ikke af regeringen blive stillet ændringsforslag om forhøjelse af kontoen, hvad en opfølgning af beslutningsforslaget nr. B 33 om afskaffelse af laveste invalidepension ellers ville nødvendiggøre.«

Allerede dagen efter, den 8. oktober 1982, blev beslutningsforslaget om afskaffelse af laveste invalidepension igen omtalt her i salen – jeg citerer socialministerens svar på et spørgsmål fra hr. Albertsen fra folketingets forhandlinger den 8. oktober 1982, sp. 427:

»Nu vil jeg godt først sige, der er vel grænser for, hvor meget suppe vi kan koge på den sag, men det er klart, vi skal høre om den nogle dage endnu.«

Jeg håber, at modtagerne af laveste invalidepension efter at have hørt mit citat er helt klar over, hvor besværlige og belastende de er for socialminister Palle Simonsen. Det er vel ikke muligt, at socialministeren og regeringen har dårlig samvittighed? Hvis det er tilfældet, er der intet til hinder for, at folketinget hjælper med til at lette dem for denne deres dårlige samvittighed. Vi kan sagtens nå at få lovforslaget gennem tre behandlinger, så loven kan træde i kraft den 1. januar 1983, ingen tvivl om det. Vi har for nylig oplevet, hvordan vi inden for 8 dage kunne behandle, skrive betænkning til og vedtage nedskæringslovforslag inden for det sociale område – jeg tænker på indførelsen af karenstage, varighedsbegrænsning af sygedagpenge osv. Det med tiden behøver altså ikke

at være noget problem. Samtidig ville regeringspartierne uden dårlig samvittighed kunne fejre julen, og modtagerne af laveste invalidepension kunne med tillid til folkestyret og dets beslutninger også holde jul med ud-sigt til ikke i 1983 at skulle nøjes med et beløb, der ligger tæt på sultecirkulærets, til trods for at størsteparten af modtagerne af laveste invalidepension har haft erhvervsarbejde i størsteparten af deres voksenliv og haft en arbejdsindtægt af en størrelsesorden, så de har kunnet bidrage til både egen og familiens økonomi.

Socialministeren er efter forslagsstillernes mening politisk forpligtet til at fremsætte lovforslaget om afskaffelse af laveste invalidepension. Vort spørgsmål til socialministeren er derfor: hvornår agter ministeren at gøre det?

Besvarelse

Socialministeren (Palle Simonsen):

På det tidligst mulige tidspunkt, nemlig under åbningsdebatten, gjorde jeg rede for regeringens beslutning om ikke at føre laveste invalidepension op på niveauet for mellemste invalidepension, en beslutning, som lå på linje med den tidligere socialdemokratiske regerings intentioner, og dette er i overensstemmelse med de citater, som fru Birthe Hansen just har bragt.

Jeg henlede ved den lejlighed opmærksomheden på, at der af regeringen ikke ville blive stillet ændringsforslag om forhøjelse af finanslovforslagets konto for invalidepension, hvad en opfølgning af beslutningsforslag B 33 fra sidste år ellers ville have nødvendiggjort, og dermed havde folketinget fået den klare meddelelse om, hvordan regeringen ville klare denne sag.

Jeg nævnte, at det var regeringens hensigt med finanslovforslaget at fastslå, at den gældende førtidspensionslovgivning, herunder reglerne om laveste invalidepension, skulle vedblive at gælde, at der udtrykkeligt ville blive redegjort for regeringens hensigt i et ændringsforslag til den uændrede finanslovs-kontos anmærkninger, og at folketingets tilslutning hertil af regeringen måtte tages som udtryk for, at folketingsbeslutningen måtte anses for bortfaldet.